

2012. május 24., csütörtök

A lengyel, litván, lett, észt, szlovén, szlovák, cseh és magyar állampolgárságú személyeknek adott tartózkodási engedélyek számára vonatkozó svájci kvóták

P7_TA(2012)0226

Az Európai Parlament 2012.május 24-i állásfoglalása a lengyel, litván, lett, észt, szlovén, szlovák, cseh és magyar állampolgárságú személyeknek adott tartózkodási engedélyek számára vonatkozó svájci kvóták ((2012/2661(RSP))

(2013/C 264 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Gazdasági Közösség és a Svájci Államszövetség között 1972. július 22-én létrejött szabadkereskedelmi megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az egyrészlől az Európai Közösség és tagállamai, másrészlől a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló 1999. június 21-i megállapodásra, és különösen annak a személyek szabad mozgásáról szóló I. mellékletére és a szakmai képesítések elismeréséről szóló III. mellékletére ⁽²⁾,
 - tekintettel az egyrészlől az Európai Közösség és tagállamai, másrészlől a Svájci Államszövetség között létrejött, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló 2004. október 26-i jegyzőkönyvre ⁽³⁾,
 - tekintettel az egyrészlől az Európai Közösség és tagállamai, másrészlől a Svájci Államszövetség között létrejött, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló 2008. május 27-i jegyzőkönyvre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament „EGT-Svájci: akadályok a belső piac teljes körű megvalósítása előtt” című 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Tanácsnak az EU EFTA-országokkal fenntartott kapcsolatairól szóló 2010. december 14-i következtetéseire,
 - tekintettel a Svájci Szövetségi Tanács nyolc uniós tagállam vonatkozásában a védzáradéokra hivatkozó 2012. május 18-i határozatára,
 - tekintettel a Bizottsághoz intézett, a lengyel, litván, lett, észt, szlovén, szlovák, cseh és magyar állampolgárságú személyeknek adott tartózkodási engedélyek számára vonatkozó svájci kvótákról szóló, 2012. május 14-i és 2012. május 16-i, szóbeli választ igénylő kérdésekre (O-000113/2012 – B7-0115/2012 és O-000115/2012 – B7-0116/2012),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére, valamint 110.cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Svájci Szövetségi Tanács úgy határozott, hogy a lengyel, litván, lett, észt, szlovén, szlovák, cseh és magyar állampolgárságú személyek vonatkozásában 2012. május 1-i hatállyal mennyiségi korlátozást vezet be a B. kategóriájú, legfeljebb öt évre szóló tartózkodási engedélyekre;

⁽¹⁾ HL L 300., 1972.12.31., 189. o.⁽²⁾ HL L 114., 2002.4.30., 6. o.⁽³⁾ HL L 89., 2006.3.28., 30. o.⁽⁴⁾ HL L 124., 2009.5.20., 53. o.⁽⁵⁾ HL C 308 E., 2011.10.20., 18. o.

2012. május 24., csütörtök

- B. mivel ezzel a határozattal a svájci hatóságok emlékeztettek az 1999-es megállapodás 10. cikkében megfogalmazott védzáradéokra, mely lehetővé teszi számukra, hogy ilyen ideiglenes korlátozó intézkedéseket hozzanak, amennyiben egy adott évben a megadott tartózkodási engedélyek száma legalább 10 %-al meghaladja az előző három évben megadottak átlagát; mivel a svájci hatóságok kijelentették, hogy ez a helyzet az Európai Unió (EU) nyolc tagállamának állampolgárai tekintetében bekövetkezett;
- C. mivel a svájci hatóságok által említett védzáradék az 1999-es megállapodás 10. cikkében meghatározott formájában nem ír elő semmiféle nemzeti alapon történő megkülönböztetést a tartózkodási engedélyek felső határa vagy a számukra vonatkozó kvóták meghatározása esetére és csak a következő utalást teszi: „az Európai Közösség munkavállalói és önálló vállalkozói”;
- D. mivel az EU-hoz 2004-ben csatlakozott nyolc tagállam állampolgárai tekintetében Svájc 2011. április 30-án a 2004-es jegyzőkönyvben biztosítottak szerint mennyiségi korlátozásokat alkalmazott; mivel az átmeneti időszak végén az 1999-es megállapodás 10. cikkének (4) bekezdése alkalmazandó;
- E. mivel erre a helyzetre tágabb összefüggésben kell tekinteni, hiszen a svájci hatóságok hoztak néhány olyan intézkedést, amelyek veszélyeztetik a kétoldalú megállapodások végrehajtásával már elért eredményeket, és amelyekkel kapcsolatban a Parlament 2010 szeptemberében már kifejezte aggodalmát;
- F. mivel Svájc elfogadott néhány úgynevezett kísérő intézkedést a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz, amelyek akadályozhatják, hogy az uniós vállalkozások – elsősorban a kis- és középvállalkozások (kkv) – Svájcban szolgáltatást nyújtsanak, és mivel az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint e támogató intézkedések egy része csak akkor elfogadható, ha arányos módon védnek olyan általános érdeket, amely a szolgáltatást nyújtók származási országában még nem áll védelem alatt;
- G. mivel néhány ilyen kísérő intézkedés nem arányos az elérni kívánt célokkal, ilyen például az előzetes bejelentési kötelezettség nyolc napos várakozási idővel, a háromoldalú bizottságok végrehajtási költségeihez való hozzájárulás követelménye, valamint a határokon átnyúló szolgáltatást nyújtó külföldi vállalkozások abbéli kötelezettsége, hogy pénzügyi feddhetetlenségükről biztosítékot helyezzenek el; mivel ezek az intézkedések különösen megterhelik a Svájcban szolgáltatást nyújtani kívánó kis- és középvállalkozásokat;
- H. mivel a svájci hatóságok a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás megsértése mellett úgy határoztak, hogy a svájci repülőtereken megtiltják a német és osztrák taxik számára az utasok felvételét;
- I. mivel ezekről a kérdésekről a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodásban létrehozott vegyes bizottságban már többször tárgyaltak Svájccal; mivel a vegyes bizottság nem talált ezekre megoldást;
- J. mivel csak korlátozott mértékben engedélyezett a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás módosítása annak érdekében, hogy hozzáigazítsák a személyek szabad mozgása területén hozott uniós jogszabályok fejlődéséhez; mivel a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodásnak nincs az EU-ban és az EGT-ben használatoshoz hasonló hatékony felügyeleti és igazságügyi ellenőrzési mechanizmus;

Az uniós állampolgároknak adott tartózkodási engedélyek számára vonatkozó svájci kvóták

1. mélyseges sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a svájci hatóságok az EU-hoz 2004-ben csatlakozott nyolc tagállam állampolgárainak adott hosszú távú tartózkodási engedélyek mennyiségi korlátozásának visszaállítása mellett határoztak, korlátozva ezáltal a személyek szabad mozgását, melyet az EU-val 1999-ben kötött megállapodás előír;
2. úgy véli, hogy ez a határozat megkülönböztető és jogsértő, mivel ilyen nemzeti alapon történő megkülönböztetésnek a Svájc és az EU közötti szerződésekben nincsen jogalapja; sürgeti a svájci hatóságokat, hogy vizsgálják felül a határozatukat és tartózkodjanak a védzáradék alkalmazásától;

2012. május 24., csütörtök

3. megjegyzi, hogy a 2004-es jegyzőkönyvvel kiegészített 1999-es megállapodás 10. cikke (4) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazási feltételei nem valósultak meg;
4. üdvözlöi a az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének az időszerű és kritikai nyilatkozatát, amelyben sürgeti szolgálatait, hogy tegyenek meg minden olyan lépést, mely a svájci hatóságok határozata hatályon kívül helyezésének kérelmezéséhez szükséges;
5. megjegyzi, hogy Svájc a 2008-as II. jegyzőkönyvben a szabad mozgással kapcsolatos jogokat kiterjesztette Bulgáriára és Romániára is; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a megállapodás előírja a legfeljebb hét évig tartó átmeneti időszakot; sajnálja, hogy 2011 májusában a svájci kormány úgy határozott, hogy az átmeneti időszakot a bolgár és a román személyek tekintetében 2014. május 31-ig meghosszabbítja;
6. úgy véli, hogy a jelenlegi keretben korlátozó intézkedések bevezetése helyett a két félnek törekednie kell arra, hogy kialakítsanak egy megfelelőbb, hatékonyabb és rugalmasabb együttműködési rendszert, hogy még jobban megkönnyítsék a személyek szabad mozgását; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb vesse fel ezt a kérdést a svájci hatóságoknak és az ügyet vegye fel a megállapodás által létrehozott egyes bizottság következő ülésének napirendjére;

Az egységes piac teljes körű végrehajtásának akadályai

7. kéri a Bizottságot, hogy jelezze, milyen fellépésekre került sor a 2010. szeptember 7-i parlamenti állásfoglalás elfogadása óta annak érdekében, hogy megoldják a kísérő intézkedésekkel kapcsolatos problémákat, amelyek megnehezítik az uniós kis- és középvállalkozások számára, hogy Svájcban nyújtsanak szolgáltatást, valamint hogy győzze meg a svájci hatóságokat arról, hogy helyezték hatályon kívül azokat a rendeleteket, melyek a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó külföldi vállalkozásoktól megkövetelik a pénzügyi feddhetetlenségre vonatkozó biztosíték elhelyezését;
8. aggodalmát fejezi ki a Svájci Szövetségi Tanács arra irányuló határozatával kapcsolatban, hogy megvizsgálja a további kísérő intézkedések lehetőségét;
9. ismételten kifejezi aggodalmát a svájci repülőtereken tapasztalható helyzet miatt, ahol a svájci hatóságok határozata nyomán a német és osztrák taxik nem vehetnek fel utasokat, és sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg e határozat összeegyeztethetőségét a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodással;
10. sajnálja, hogy a megállapodás nem veszi figyelembe az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelvet; felszólít arra, hogy a megállapodást a belső piachoz kapcsolódó területeken dinamikusabban igazítsák az uniós vívmányok fejlődéséhez;
11. úgy véli, hogy Svájc egységes piacon való részvételének további fejlődése érdekében elengedhetetlen, hogy a szabályok mindkét fél gazdasági szereplői számára átláthatóbb és kiszámíthatóbb környezetet biztosítsanak;
12. felszólít arra, hogy új előrelépést kell tenni a horizontális megoldások keresése irányában azokkal az ügyekkel kapcsolatban, amelyek összefüggnek azzal, hogy a fejlődő uniós vívmányokkal kapcsolatos megállapodásokat dinamikusan kell igazítani, a megállapodásokat egységesen kell értelmezni, független felügyeleti és bírósági végrehajtási mechanizmusokra és a töredezettségtől mentes vitarendezési mechanizmusra, valamint a döntéshozatali rendszer átláthatóságára és a egyes bizottságok közötti kommunikációra van szükség;
13. hangsúlyozza, hogy a megfelelést ellenőrző, pusztán nemzeti eszközökön túlmutató mechanizmusok fontosak a belső piac megfelelő működése érdekében;

2012. május 24., csütörtök

14. kifejezi arra irányuló készségét, hogy a két fél előtt álló kihívások leküzdése érdekében támogassa az EU és Svájc közötti kapcsolatok elmélyítését;

*

* *

15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Svájc kormányának és parlamentjének.

Venezuela: az Emberi Jogok Amerikaközi Bizottságából való lehetséges kilépés

P7_TA(2012)0227

Az Európai Parlament 2012. május 24-i állásfoglalása Venezuela Emberi Jogok Amerikaközi Bizottságából való lehetséges kilépéséről (2012/2653(RSP))

(2013/C 264 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Venezueláról szóló korábbi állásfoglalásaira, nevezetesen a Radio Caracas Televisión csatornáról szóló 2007. május 24-i ⁽¹⁾, a politikai eltiltásokról szóló 2008. október 23-i ⁽²⁾, a Manuel Rosales ügyéről szóló 2009. május 7-i ⁽³⁾, a Venezueláról szóló 2010. február 11-i ⁽⁴⁾ és a Maria Lourdes Afiuni ügyéről szóló 2010. július 8-i ⁽⁵⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel az 1948-as Emberi Jogok és Kötelességek Amerikai Nyilatkozatára, ami hivatalossá tette az emberi jogok védelme amerikaközi rendszerének létrejöttét, és tekintettel az Amerikai Államok Szervezete által 1959-ben létrehozott – és törvényesen 1979-ben felállított – Emberi Jogok Amerikaközi Bizottságára, melynek Venezuela 1977 óta részes fele,
- tekintettel az Amerikaközi Emberi Jogi Bíróság 1979-es létrehozására, melynek Venezuela 1981 óta tagja,
- tekintettel az emberi jogi jogvédőket támogató uniós politikákról szóló 2010. június 17-i és az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló éves jelentésről ⁽⁶⁾ és az Európai Unió e témával kapcsolatos politikájáról – többek között az EU emberi jogi stratégiai politikájára gyakorolt következményekről – szóló 2012. április 18-i állásfoglalásaira ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Rupert Colville, az ENSZ emberi jogi főbiztosának szóvivője által Venezuela Emberi Jogok Amerikaközi Bizottságából való lehetséges kilépésével kapcsolatban 2012. május 4-én kifejtett aggodalmakra,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948-ban fogadtak el,
- tekintettel eljárási szabályzata 122 cikkének ⁽⁵⁾ bekezdésére és 110. cikkének ⁽⁴⁾ bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 102 E., 2008.4.24., 484. o.

⁽²⁾ HL C 15 E., 2010.1.21., 85. o.

⁽³⁾ HL C 212 E., 2010.8.5., 113. o.

⁽⁴⁾ HL C 341 E., 2010.12.16., 69. o.

⁽⁵⁾ HL C 351 E., 2011.12.2., 130. o.

⁽⁶⁾ HL C 236 E., 2011.8.12., 69. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0126.